

САДРЖАЈ

УВОДНА РЕЧ

6

ПЛЕНАРНО ИЗЛАГАЊЕ

Срђан СТАРЧЕВИЋ

ВОЈНИК И ДРЖАВА У 21. ВЕКУ – ИЗАЗОВИ ОФИЦИРСКЕ ПРОФЕСИЈЕ

8

ПРВИ ПАНЕЛ – Како боље разумети војну професију

Драган СТАНАР

ВОЈНА ПРОФЕСИЈА У ХХІ ВЕКУ: УНИВЕРЗАЛНЕ ПРЕТПОСТАВКЕ У
НАЦИОНАЛНОМ КОНТЕКСТУ

10

Анђелија БУКИЋ

ДЕФИНИСАЊЕ ВОЈНЕ ПРОФЕСИЈЕ – ОД КЛАСИКА ДО САВРЕМЕНИХ
ТРЕНДОВА

11

Милан МИЉКОВИЋ и Анита ПЕШИЋ

АКТУЕЛНОСТ СТАВОВА ЖИВОЛИНА МИШИЋА О ВОЈНОЈ ПРОФЕСИЈИ

12

Михајло КОПАЊА

ОФИЦИРСКИ ПОЗИВ У ДОБА ГЛОБАЛНОГ ПРЕВИРАЊА: ПРЕДНОСТ
ИЗУЧАВАЊА МЕЂУНАРОДНЕ БЕЗБЕДНОСТИ НА ВОЈНИМ ШКОЛАМА

13

Слободан М. РАДОЈЕВИЋ

ИЗАЗОВИ РАЗВОЈА ВОЈНИХ НАУКА У ХХІ ВЕКУ И ВОЈНА ПРОФЕСИЈА

14

Јованка ШАРАНОВИЋ

ВОЈНА ПРОФЕСИЈА КРОЗ ПРИЗМУ ФУНКЦИОНИСАЊА РОДНО
МЕШОВИТИХ САСТАВА – ИСКУСТВО ВОЈСКЕ СРБИЈЕ

15

Марија ВУКАДИНОВИЋ

ДРУГО ЛИЦЕ ВОЈНЕ ПРОФЕСИЈЕ – АНГАЖОВАЊЕ ВОЈСКЕ СРБИЈЕ У
МИРУ И КРИЗНИМ СИТУАЦИЈАМА

16

ДРУГИ ПАНЕЛ – Питање кадра и неки од фактора који обликују војну професију

Небојша ВУКОВИЋ

У ПОТРАЗИ ЗА (НЕ)ПРОФЕСИОНАЛНИМ ВОЈНИКОМ – РАЗМИШЉАЊА
О МОДЕЛИМА ОДБРАНЕ И ПОПУНЕ ОРУЖАНИХ СНАГА 18

Милан С. МИЛУТИНОВИЋ

ОПАДАЊЕ ИНТЕРЕСОВАЊА ЗА ВОЈНУ ПРОФЕСИЈУ: СТРАТЕШКИ
ИЗАЗОВИ ЗА ЕВРОПУ И ИМПЛИКАЦИЈЕ ПО ОДБРАМБЕНЕ ИНТЕРЕСЕ
СРБИЈЕ 19

Немања СМАЈОВИЋ

ДА ЛИ ЛИЧНИ ДОХОДАК ПРОФЕСИОНАЛНИХ ВОЈНИХ ЛИЦА МОЖЕ
БИТИ ПРЕПОРУКА ЗА ИЗБОР ВОЈНЕ ПРОФЕСИЈЕ 20

Драшко ЖИВКОВИЋ и Предрог РАДОЈЕВИЋ

ВОЈНА ПРОФЕСИЈА У САВРЕМЕНОЈ СРБИЈИ ИЗМЕЂУ ПОЗИВА И
ЗАНИМАЊА 21

Милош Р. МИЛЕНКОВИЋ

ИЗАЗОВИ АЛТЕРНАТИВНИХ НАЧИНА ПОПУНЕ ОФИЦИРСКИМ
КАДРОМ 22

Дејан ВУЛЕТИЋ

ПРИМЕНА ВЕШТАЧКЕ ИНТЕЛИГЕНЦИЈЕ У ВОЈСЦИ – НОВА ПОТРЕБА
ЗА ПРИЛАГОЂАВАЊЕМ 23

Урош МИЉКОВИЋ

ПСИХОЛОШКИ МЕХАНИЗМИ ЗАШТИТЕ ОД ДЕЗИНФОРМАЦИЈА У
ВОЈНОМ КОНТЕКСТУ 24

ИЗАЗОВИ АЛТЕРНАТИВНИХ НАЧИНА ПОПУНЕ ОФИЦИРСКИМ КАДРОМ

Милош Р. МИЛЕНКОВИЋ*

Институт за стратегијска истраживања, Универзитет одбране у Београду

Сажетак

Различите армије света на различите начине обезбеђују официрски кадар за своје оружане снаге. Основни, а уједно и најбољи начин за то јесте кроз школовање на војним виообразовним установама, односно војним академијама. Уколико моћности државе то дозвољавају, пожељно је да већина официра буде школована на националним војним академијама. На тај начин, поред добијања општих и војничких знања која ће им у обављању официрских дужности бити потребна, млади момци и девојке изграђују и специфичан професионални идентитет, прожет националним вредностима. Имајући у виду различите изазове савременог друштва, бројне армије света, нарочито у развијеним државама, суочавају се са проблемом недовољне заинтересованости младих људи за војни позив. Иако су фактори који на то утичу различити у зависности од државе до државе, доста је и оних универзалних који су у вези са савременим начином живота и карактеристикама потрошачког друштва.

У условима недовољне заинтересованости младића и девојака за школовање на војним академијама, које поред задовољења строгих психофизичких услова за упис у војне школе захтева и велику мотивисаност и спремност на већи напор и пожртвовање, потребно је тражити алтернативне начине попуне официрским кадром у миру. Један од тих алтернативних начина јесте и упућивање заинтересованих младића и девојака, који су завршили цивилне факултете и који задовољавају психофизичке, здравствене и безбедносне критеријуме, на војностручно оспособљавање за резервне официре. Оно што представља изазов јесте што такав начин попуне официрским кадром са собом носи и одређена ограничења. У том смислу, очекивано је постављати питања каква су то ограничења и у чему се она огледају? Резултати које је у оквиру пројекта „Војна професија у Србији у савременом стратегијском оружењу“ спровео Институт за стратегијска истраживања Универзитета одбране у Београду, нуде део одговора на ова комплексна питања.

Кључне речи: војна професија, школовање официра, официри у резерви, савремено друштво.

* milos.milenkovic@mod.gov.rs, ORCID <https://orcid.org/0000-0003-1155-3797>